Надвесели сме под гроба.
Но пъна да умрем?
Пръв: любовни робе
Ах пъна да изгрем!

(Чува се от двете виличе „ура!“
~~Оркестрът застрява Шумна Марица~~)

Старецът (гледа на двете) Кой е? Българи!

~~Офи~~ Офицери
ротоводители
Стрелковци
Артилеристи

(радостно) Българи!

(Музиката застрява Шумна Марица)
(Българи в вид на български ударници в стари костюми, прегръсани и мечове, водят от двете, следвани от офицери, войници, отличени, фелдфебели, сестри, чрез и деца. Единен ~~Де тъ~~ отличения фрфр лесенъ знаме).

Старецът (на четвъртия ред) ~~Колеги!~~
Нали ви казах, че сме Българи? Колеги!
(Той и ученият колегиален трепет Българи)
(Музиката спира)

Българин Стигнахме, Кои сме вие?

Офицер (приближава Българин или стрелкоотличения)
Аз съм Офицер. Отъ тамо ~~се~~ сме
Отъ Марица кръвта тече,
~~Отъ~~ отъ Пловдив ~~заклетъ~~ тръгнахме
Нас, чрез, Бог, сте

О Българино, спаси ни
В тъй тъмния ден
Избави ни, отгрей ни